

Četvrtak, 18. travnja 2019.

P8_TA(2019)0440

Prijedlozi rezolucija – Pregovori s Vijećem i Komisijom o pravu Europskog parlamenta na istragu: zakonodavni prijedlog**Rezolucija Europskog parlamenta od 18. travnja 2019. o pregovorima s Vijećem i Komisijom o zakonodavnom prijedlogu uredbe o pravu Europskog parlamenta na istragu (2019/2536(RSP))**

(2021/C 158/04)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prvi stavak članka 14. Ugovora o Europskoj uniji (UEU),
- uzimajući u obzir treći stavak članka 226. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir Zakonodavnu rezoluciju Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta o detaljnim odredbama o izvršavanju prava Europskog parlamenta na istragu i o stavljanju izvan snage Odluke 95/167/EZ, Euratom, EZUČ Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir odgovarajuće stavke u Preporuci Europskog parlamenta Vijeću i Komisiji od 13. prosinca 2017. nakon istrage o pranju novca, izbjegavanju plaćanja poreza i utaji poreza (rezolucija odbora PANA; stavci 190.–200.) ⁽²⁾ i u Preporuci Europskog parlamenta Vijeću i Komisiji od 4. travnja 2017. nakon istrage mjerenja emisija u automobilskom sektoru (rezolucija odbora EMIS, stavci 76.–94.) ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir odluku svoje Konferencije predsjednika od 18. rujna 2014., u skladu s člankom 229. Poslovnika, da se tijekom novog parlamentarnog saziva nastavi razmatrati navedeni zakonodavni prijedlog uredbe o pravu Europskog parlamenta na istragu,
- uzimajući u obzir tri radna dokumenta ⁽⁴⁾ Odbora za ustavna pitanja o tom zakonodavnom prijedlogu,
- uzimajući u obzir pitanja koja u vezi s tim zakonodavnim prijedlogom zabrinjavaju Vijeće i Komisiju, koja su izražena u pismu od 4. travnja 2014. koje su glavni tajnici Vijeća i Komisije uputili glavnom tajniku Europskog parlamenta i u pismima koja su predsjedniku Odbora za ustavna pitanja uputili prvi predsjednik Komisije 28. travnja 2015., luksemburško predsjedništvo Vijeća 3. rujna 2015., slovačko predsjedništvo Vijeća 13. listopada 2016. i austrijsko predsjedništvo Vijeća 25. listopada 2018.,
- uzimajući u obzir raspravu održanu na plenarnoj sjednici 13. prosinca 2017., a posebno odgovore estonskog predsjedništva Vijeća i Komisije na pitanja za usmeni odgovor (članak 128. Poslovnika) koja je Danuta Maria Hübner 29. studenog 2017. u ime Odbora za ustavna pitanja uputila Vijeću i Komisiji u vezi s pravom Europskog parlamenta na istragu,
- uzimajući u obzir raspravu održanu na plenarnoj sjednici 17. travnja 2019. u vezi s pitanjima za usmeni odgovor (članak 128. Poslovnika) koja je Danuta Maria Hübner 22. siječnja 2019. u ime Odbora za ustavna pitanja uputila Vijeću i Komisiji u vezi sa zakonodavnim prijedlogom uredbe o pravu Europskog parlamenta na istragu ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir prijedlog rezolucije Odbora za ustavna pitanja (B8-0238/2019),

⁽¹⁾ SL C 443, 22.12.2017., str. 39.⁽²⁾ SL C 369, 11.10.2018., str. 132.⁽³⁾ SL C 298, 23.8.2018., str. 140.⁽⁴⁾ PE544.488v03-00, PE571.670v03-00 i PE630.750v01-00.⁽⁵⁾ O-000003/19 i O-000004/19.

Četvrtak, 18. travnja 2019.

— uzimajući u obzir članak 128. stavak 5. i članak 123. stavak 2. Poslovnika,

- A. budući da se već u prvom radnom dokumentu koji je Odbor za ustavna pitanja (AFCO) usvojio 20. siječnja 2015. navodi da „pitanja” koja zabrinjavaju Vijeće i Komisiju „sama po sebi ne bi trebala biti nepremostiva prepreka”, i da je odbor AFCO prepoznao „da postoje alternativna rješenja i fleksibilnije formulacije, kojima bi se okončao zastoj u kojem se nalazi uredba”, predloživši predsjedništvu Vijeća i Komisiji daljnje mjere, prvo s pregovorima na političkoj razini, nakon kojih bi uslijedili tehnički sastanci;
 - B. budući da je Vijeće na tu ponudu odgovorilo pokazavši spremnost i predanost suradnji s Parlamentom, ali pod uvjetom da Parlament prvo riješi problematična i temeljna pitanja pravne i institucionalne prirode;
 - C. budući da je odbor AFCO usvojio drugi radni dokument kojim se izjavitelju omogućuje da poduzme daljnje korake u angažmanu s Vijećem i Komisijom kako bi se dogovorio način rješavanja navedenih pitanja; budući da je u skladu s time donesena nova pregovaračka strategija te je 30. lipnja 2016. Vijeću i Komisiji poslan neslužbeni dokument u kojem se, uz političke argumente, iznose moguća rješenja;
 - D. budući da su 10. listopada 2016. tri institucije odlučile nastaviti s neformalnom razmjenom mišljenja na razini svojih pravnih službi kako bi se sva pravna i institucionalna pitanja dodatno razjasnila; budući da je time Parlamentu pružena mogućnost da predloži novi tekst uredbe, pri čemu su glavne točke političkog neslaganja ostale otvorene;
 - E. budući da, unatoč tome što su dogovoreni pravni aspekti, pravni savjetnici Komisije i Vijeća nisu mogli formalno podržati dokument koji je bio rezultat iznimnog napora pravnih službi triju institucija, što je dovelo do zastoja u pogledu tog važnog predmeta; budući da je, posljedično tomu, 13. prosinca 2017. pod vodstvom odbora AFCO održana rasprava na plenarnoj sjednici u vezi s dvama pitanjima za usmeni odgovor, nakon čega je odbor AFCO 3. svibnja 2018. poslao novi tekst prijedloga uredbe u obliku neslužbenog dokumenta, slijedom sporazuma koji je Ramón Jáuregui Atondo, predsjednik odbora AFCO i izjavitelj, 10. listopada 2016. postigao sa slovačkim predsjedništvom Vijeća i Komisijom, a u kojem se navodi da je, „kako bi se mogli pokrenuti službeni pregovori, potrebno predstaviti novi tekst prijedloga EP-a”;
 - F. budući da je Vijeće 25. listopada 2018. odgovorilo na novi tekst koji se temelji na radu pravnih službi na pravnim aspektima, iskustvu dvaju istražnih odbora (EMIS i PANA) osnovanih tijekom osmog saziva i prijedlogu koji je Parlament usvojio 2014.; budući da je u Vijeće u svojem odgovoru formaliziralo novi popis problematičnih pitanja, zaobilazeći mišljenje vlastite pravne službe, dovelo u pitanje dosadašnji rad i navelo glavne institucionalne probleme za Parlament, koje je teško prevladati; smatra da Vijeće svojim postupcima ne ostavlja nikakav manevarski prostor za pregovore, premda je ideja neslužbenog dokumenta bila da se novim tekstom potaknu pregovori i političke rasprave;
 - G. budući da je inherentna karakteristika svih zakonodavnih tijela i temeljni uvjet diobe vlasti u demokratskom društvu dostojnom tog naziva da parlament ima mogućnost pozvati izvršnu vlast na odgovornost osnivanjem istražnih odbora sa stvarnim ovlastima pozivanja svjedoka i zahtijevanja dokumenata;
 - H. budući da se sve institucije Europske unije redovito obvezuju na lojalnu suradnju, što nije tako očito u slučaju dotične uredbe;
1. izražava duboko neslaganje sa stavom Vijeća (i Komisije), koje i dalje, nakon više od četiri godine neformalnih sastanaka, prepiske i razmjene dokumenata, sprečava održavanje formalnog sastanka kako bi se na političkoj razini raspravila moguća rješenja za utvrđene probleme, odbijajući predsjedništvu Vijeća odobriti politički mandat kojim bi se otvorila vrata za sastanke političke naravi radi rješavanja najspornijih pitanja i razmatranja mogućnosti postizanja sporazuma;

Četvrtak, 18. travnja 2019.

2. poziva svojeg predsjednika da političkim čelnicima skrene pozornost na zabrinutost Parlamenta zbog nepoštovanja načela međuinstitucijske suradnje od strane Vijeća i Komisije;
 3. predlaže da njegov Odbor za pravna pitanja ispita mogućnosti za pokretanje postupka pred Sudom Europske unije u vezi s načelom lojalne suradnje među institucijama (članak 13. stavak 2. UEU-a), a s tim u vezi također bi trebao provjeriti i prijaviti povrede koje je Vijeće počinilo protiv pravnog okvira istražnih odbora osnovanih tijekom ovog saziva (PANA i EMIS);
 4. ističe da se trenutačnom formulacijom članka 226. UFEU-a, kojim se predviđa „posebni zakonodavni postupak” i zahtijeva suglasnost Vijeća i Komisije za donošenje uredbe o pravu Parlamenta na istragu, Vijeće i Komisija ne obvezuju na pregovore, s obzirom na to da su dužni samo dati ili uskratiti suglasnost za prijedlog Parlamenta, a ne pregovarati o njemu u cilju zajedničkog dogovora;
 5. preporučuje da se u skladu s Međuinstitucijskim sporazumom o boljoj izradi zakonodavstva u okviru zakonodavnog postupka koji proizlazi iz prava na zakonodavnu inicijativu koje je Parlamentu dodijeljeno na temelju Ugovorâ mora uključiti zahtjev za uspostavu zakonodavnog kalendara za relevantne inicijative, slično redovnom zakonodavnom postupku; povrh toga, ističe da se u okviru tog posebnog zakonodavnog postupka moraju poštovati odredbe Međuinstitucijskog sporazuma koje se odnose na obvezu pregovaranja svih triju institucija;
 6. poziva Vijeće i Komisiju da, ako ne mogu dati svoju suglasnost za prijedlog, nastave pregovore s novoizabranim Parlamentom, prihvaćajući napredak ostvaren novim tekstem prijedloga predstavljenim u neslužbenom dokumentu i temeljenim na radu pravnih službi triju institucija; smatra da je taj tekst uređeniji i sistematičniji od onoga koji je usvojen 2014. i da sadrži iste ovlasti za istragu, ali je ažuriran u skladu s iskustvima stečenim proteklih godina i trenutačnom institucijskom situacijom;
 7. poziva političke stranke da se pobrinu za to da u njihovom izbornim programima bude izražena predanost prijedlogu Parlamenta o novoj i ažuriranoj uredbi o njegovu pravu na istragu, i poziva vodeće kandidate da izraze svoju javnu i političku potporu tom pitanju;
 8. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Europskom vijeću, Vijeću, Komisiji, Sudu Europske unije i nacionalnim parlamentima.
-